Færdsel - Køretøjers indretning (færdselslovens §§ 67-79)

Revideret 9. december 2014

1. Overblik og tjekliste

I forbindelse med efterforskning og sagsbehandling skal du være opmærksom på følgende sagsbehandlingsskridt:

- Beslaglæggelse af knallert, se pkt. 2.1.

Før tiltalerejsning skal du være opmærksom på følgende:

- Knallertens maksimalhastighed skal fremgå af anklageskriftet, se pkt. 5.1.2.
- Konfiskation af knallert, se pkt. 5.1.2.
- Konfiskation af ulovlige tuningsdele og fortjeneste ved salg heraf, se pkt. 5.2.
- Konfiskation af ulovligt radar og laserudstyr mv., se pkt. 5.3.
- Frakendelse af førerretten ved kørsel uden hastighedsbegrænsere mv. (§ 126, stk. 1, nr. 3), se pkt. 5.4.
- Frakendelse af førerretten ved skade på person eller ting under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden (§ 125, stk. 1, nr. 1)

2. Politiets efterforskning og sagsbehandling

2.1. Beslaglæggelse af knallert

Der skal som udgangspunkt ske beslaglæggelse med henblik på konfiskation af en knallert, som er blevet konstruktivt ændret, eller som kan køre 43 km i timen eller derover for så vidt angår lille knallert og 64 km i timen eller derover for så vidt angår stor knallert, når den pågældende ejer eller den person (brugeren), der har varig rådighed overkøretøjet, én gang tidligere har gjort sig skyldig i en tilsvarende lovovertrædelse i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 13. Beslaglæggelse sker i medfør af de almindelige regler herom i retsplejelovens kapitel 74.

De nærmere betingelser for, hvornår der kan ske konfiskation af ulovlige og konstruktivt ændrede knallerter (§ 133 a, stk. 13) fremgår af rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Konfiskation (færdselslovens § 133 a), pkt. 5.4.

3. Forberedelse

4. Jura

4.1. Anvendelsesområdet for overtrædelse af færdselslovens §§ 67-68 a

Reglerne om køretøjers indretning og udstyr mv. findes dels i færdselslovens §§ 67-68 a, dels i forskrifter udstedt i medfør af disse bestemmelser.

4.1.1. Køretøjers indretning og udstyr - køretøjer

Færdselslovens § 67 gælder for alle køretøjer.

Der rejses tiltale efter færdselslovens § 67, stk. 1, hvis et køretøj ikke er indrettet og holdt i en sådan stand, at det kan benyttes uden fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Det er ifølge stk. 2 ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet, der er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand, herunder at køretøjet opfylder kravene i de forskrifter, som er udstedt i medfør af §§ 68-68 a.

Der rejses tiltale efter stk. 3, hvis føreren af køretøjet ikke er opmærksom på, at køretøjet er i forsvarlig stand, særligt hvis styre-, bremse-, signal-, og tegngivningsapparater samt lygter ikke virker forskriftsmæssigt og sikkert, og at tilkoblingen til eventuelt påhængskøretøj ikke er forsvarlig.

Der er bl.a. fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse nr. 154 af 20. april 1977 om køretøjers indretning og udstyr mv. med senere ændringer, jf. pkt. 5.1.1. og 5.1.2. nedenfor. Der er endvidere udstedt visse andre bekendtgørelser på området, jf. pkt. 5.2.-5.4. nedenfor.

Knallerter og de såkaldte pocketbikes er omfattet af bekendtgørelsen om køretøjers indretning og udstyr mv. En pocketbike kan enten være en knallert eller en motorcykel, men for de fleste pocketbikes gælder, at de på grund af deres indretning og udstyr ikke kan registreres.

4.1.2. Køretøjers indretning og udstyr - særligt om knallerter

Der rejses tiltale mod ejeren (brugeren) af en knallert for overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, hvis knallerten ikke er i lovlig stand, herunder ikke opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 154 af 20. april 1977 om køretøjers indretning og udstyr mv. med senere ændringer. Ved bruger forstås en person, der har varig rådighed over knallerten.

Der rejses alene tiltale mod føreren af en knallert (der ikke er ejer eller bruger), hvis knallerten ikke er i forsvarlig stand, jf. færdselslovens § 67, stk. 3. Føreren kan alene straffes for overtrædelse af denne bestemmelse, hvis knallerten er i ulovlig stand på en sådan måde, at den også er i uforsvarlig stand, f.eks. hvis bremser eller lygter ikke virker forskriftsmæssigt.

Reglerne om maksimalhastighed for knallerter og forbud mod konstruktive ændringer findes i bekendtgørelse nr. 154 af 20. april 1977 om køretøjers udstyr og indretning mv. § 28.

Bestemmelsen i § 28 indeholder både et forbud mod, at en knallert er indrettet på en sådan måde, at den kan køre med for høj hastighed, uanset hvad årsagen hertil er (stk. 1), og et forbud mod konstruktive ændringer (stk. 2).

Der er fastsat grænseværdier i § 28, stk. 1, om for høj maksimalhastighed på henholdsvis 30 km/t plus 20 pct. (lille knallert) og på 45 km/t plus 20 pct. (stor knallert). Disse refererer til hastigheder målt ved en kørselsmåling (dvs. en måling af knallertens maksimale hastighed under kørsel på vej, jf. nærmere regler herom i Detailforskrifter for Køretøjer på www.trafikstyrelsen.dk.

Til brug for måling af en knallerts maksimalhastighed anvendes imidlertid ofte et rullefelt. Der henvises herved til Rigspolitiets notat om kontrol af ulovlige knallerter ved måling af maksimalhastigheder fra oktober 2008 og U 2007.2498V, hvor Vestre Landsret har fastslået, at

hastighedsmålinger ved hjælp af rullefelter er en forsvarlig metode til at måle en knallerts hastighed. Når måling af maksimalhastighed foretages på et rullefelt, måles en lidt højere hastighed end ved en kørselsmåling, og der skal derfor ske en omregning. Ifølge notatet er grænseværdien for en lille knallert målt på rullefelt 40 km/t, mens den for stor knallert målt på rullefelt er 60 km/t. Det vil sige, at der skal rejses tiltale for overtrædelse af bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr § 28, stk. 1, ved maksimalhastigheder på henholdsvis 40 og 60 km/t eller derover.

Politiet kan endvidere foretage måling af en knallerts maksimalhastighed ved anvendelse af policepilot eller laser. I relation til tiltale for overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, ved for høj maksimalhastighed er det dog kun målinger med laser, der er foretaget i overensstemmelse med retningslinjerne i ovennævnte notat, som er tilstrækkelige til at godtgøre, at en knallert har for høj maksimalhastighed. Tiltale rejses i disse tilfælde efter færdselslovens § 67, stk. 2, jf. bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr § 28, stk. 1.

Det kan i visse tilfælde fortsat være nødvendigt at foretage en adskillelse/undersøgelse af en knallert med henblik på at konstatere, om knallerten er konstruktivt ændret. Det kan f.eks. være nødvendigt i tilfælde, hvor den maksimale hastighed ikke kan måles, fordi knallerten ikke længere er køredygtig. Er en knallert konstruktivt ændret, kan der være grundlag for at rejse tiltale efter færdselslovens § 67, stk. 2, jf. bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr § 28, stk. 2.

Ved lov nr. 491 af 17. juni 2008 blev der gennemført en forenklet og mere effektiv kontrol med knallerter, således at der i højere grad fokuseres på, om en knallert med hensyn til den maksimale hastighed er i lovlig stand, hvorimod en afklaring af, om en eventuel ulovlig maksimal hastighed er et udslag af konstruktive ændringer, i almindelighed ikke skal tillægges afgørende betydning. Der henvises til lov nr. 491 af 17. juni 2008 (L 96 af 12. marts 2008, de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.).

5. Straf og andre retsfølger

5.1. Strafpåstande ved overtrædelse af færdselslovens §§ 67-68 a

5.1.1. Motorkøretøj

Overtrædelse af færdselslovens regler om køretøjers indretning og udstyr mv. samt overtrædelse af bekendtgørelse nr. 154 af 20. april 1977 om køretøjers indretning og udstyr mv. med senere ændringer straffes som udgangspunkt med en bøde på 1.000 kr., hvilket svarer til minimumsbødetaksten for overtrædelser begået med motordrevne køretøjer, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 1, 1. pkt.

Bøden for mangler, der medfører fjernelse af køretøjets nummerplader, udmåles dog til 3.000 kr. Endvidere udmåles bøder for overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, til mindst 2.500 kr. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 184 af 8. marts 2011 (L 101 af 15. december 2010, de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.3.2.).

Paragraf	Forseelsens art	Bødetakst kr.
67, stk. 1	**Indretning og udstyr:**	

Paragraf	Forseelsens art	Bødetakst kr.
	Tilisede ruder	1.000
67, stk. 2-3 jf. bkg. om køretøjers indretning og udstyr	**Fejl og mangler:**	
	Ejer:	
	I almindelighed	1.000
	Særlige tilfælde:	
	Nedslidte dæk - pr. dæk	1.000
	Uens dæk på samme aksel - pr. aksel	1.000
	Pigdæk, men ikke på alle hjul	1.000
	Pigdæk uden for perioden	1.000
	Uvirksom håndbremse	1.000
	Uvirksomt horn	1.000
	Flertonet horn	1.000
	Udblæsning	1.000
	Uden sidespejl - et eller begge	1.000
	Sikkerhedssele ikke monteret eller mangler ved sikkerhedssele (om manglende benyttelse af sele se § 80)	1.000
	Mangler, der medfører fjernelse af nummerplade	3.000

Paragraf	Forseelsens art	Bødetakst kr.
	Ved flere mangler skal der som udgangspunkt ske en sammenlægning af bøderne for de enkelte mangler, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 3. Bøden i tilfælde af flere mangler bør dog ikke overstige 3.000 kr., svarende til bøden for mangler, der medfører fjernelse af køretøjets nummerplader.	
	Fører: Bøder til føreren af køretøjet udmåles som udgangspunkt til halv takst, dog mindst 1.000 kr. Dette medfører følgende bødepositioner:	
	En eller to mangler	1.000
	Tre eller flere mangler	1.500

5.1.2. Knallert

Overtrædelser af færdselslovens § 67, jf. bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr mv. straffes som udgangspunkt således:

Paragraf	Forseelsens art	Bødetakst kr.
67, stk. 2-3, jf. bkg. om køretøjers indretning og udstyr	**Fejl og mangler:**	
	Ejer:	
	Utilstrækkelige bremser	1.000
	Fodbremse alene	1.000
	Håndbremse alene	1.000
	Uvirksom eller manglende lygte (en eller begge)	1.000
	Uvirksomt eller manglende signalapparat	1.000
	Udblæsning	1.000

	”Englestyr”	1.000
	Lyddæmper	1.000
	Fører: Bøder til føreren af køretøjet udmåles som udgangspunkt til halv takst, dog mindst 1.000 kr. Dette medfører følgende bødepositioner:	
	En eller to mangler	1.000
	Tre eller flere mangler	1.500

Overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, jf. bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr mv. § 28, stk. 1, straffes efter færdselslovens § 118, stk. 1, med en bøde på 1.500 kr. til ejer/bruger. Det gælder, uanset om der er tale om en lille eller en stor knallert, og uanset om der er tale om en førstegangsovertrædelse eller en andengangsovertrædelse, herunder andengangstilfælde med konfiskation efter § 133 a, stk. 13. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 184 af 8. marts 2011 (L 101 af 15. december 2010, de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.3.4.2. sammenholdt med afsnit 3.2.3).

Ved overtrædelser af § 28, stk. 1 og 2, i andengangstilfælde kan der ske konfiskation af knallerten, hvis maksimalhastigheden for en lille knallert er 43 km/t eller derover, eller maksimalhastigheden for en stor knallert er 64 km/t eller derover. Dette følger af færdselslovens § 133 a, stk. 13.

Det bør altid fremgå af anklageskriftet, hvilken hastighed der er knallertens maksimalhastighed, herunder om den er 43 km/t eller derover (lille knallert) eller 64 km/t eller derover (stor knallert), idet der ved disse hastigheder kan ske konfiskation i gentagelsestilfælde.

Se i øvrigt rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Konfiskation (færdselslovens § 133 a).

Der vil som udgangspunkt ikke være grundlag for højere straffe i tredjegangstilfælde eller senere tilfælde, hvis der i sådanne sager sker konfiskation af knallerten. Er der ikke grundlag for konfiskation, fordi maksimalhastigheden ligger under henholdsvis 43 og 64 km/t, kan der efter omstændighederne fastsættes højere bøder ved senere overtrædelser i niveauet 2.000 kr. i tredjegangstilælde og 2.500 kr. i fjerdegangstilfælde og senere.

Det er rigsadvokaturens opfattelse, at det på baggrund af de almindelige bemærkninger til lovforslag L 96 af 12. marts 2008 må antages, at der ikke (som før denne lovændring) i formildende retning skal tages hensyn til, om ejeren/brugeren selv har foretaget de konstruktive ændringer.

5.2. Strafpåstande ved forhandling af ulovlige tuningsdele til knallerter

Det er forbudt at forhandle udstyr, der kan anvendes i motor eller udveksling på en knallert, således at køretøjet kan yde større hastighed, end det er typegodkendt til, jf. bekendtgørelse nr. 142 af 14. april 1977 om forbud mod forhandling af særligt hastighedsøgende udstyr (”tuningsdele”), der kan anvendes til knallert.

Overtrædelse i førstegangstilfælde straffes med en bøde på 1.500 kr.

Øvrige overtrædelser straffes med en bøde svarende til købsprisen ekskl. moms - rundet op til nærmeste med 500 delelige beløb, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 1.

Fører ovenstående til en bødepåstand på over 10.000 kr., nedlægges i praksis i stedet påstand om en bøde svarende til 2/3 af indkøbsprisen, samt om konfiskation af den skønnede fortjeneste. Konstateres i en konkret sag en usædvanlig lav fortjeneste, f.eks. fordi en forhandler har set sin interesse i at tilbyde salg af ulovlige dele til en lav pris for derved at trække kunder til forretningens øvrige omsætning, nedlægges påstand om bøde svarende til købsprisen ekskl. moms.

Konfiskeres ikke-solgte dele, anvendes en lavere bødepåstand.

Ved højesteretsdommene i U 1984.189H er det slået fast, at ovennævnte bekendtgørelse også omfatter forhandling af tuningsdele, der uden for den særlige dispensationsordning, som er meddelt landsforeningen "Ungdomsringen", jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. januar 1978, monteres på særlige baneknallerter. Dette gælder, selvom det sker uden fortjeneste og alene i forbindelse med reparation, eller det er påstået anvendt til undervisningsbrug i ungdomsklubber, der foranstalter baneknallertkørsel.

Højesteret har endvidere fastslået, at bekendtgørelsen ikke omfatter tilfælde, hvor det må lægges til grund, at de pågældende tuningsdele er monteret på andet end knallerter. I tilfælde, hvor det under efterforskningen af en sag om forhandling af ulovlige tuningsdele gøres gældende, at delene eller nogle af dem er monteret på andet end knallerter, bør den pågældende dermed opfordres til at sandsynliggøre dette. I mangel af rimelig sandsynliggørelse vil der efter en konkret vurdering af beviserne i sagen kunne være anledning til at rejse tiltale for forhandling af sådanne dele.

5.3. Strafpåstande ved radar og laserudstyr mv. i køretøjer

Et køretøj må ikke være forsynet med udstyr eller løst tilbehør, der er indrettet til at modtage eller forstyrre elektromagnetiske bølger fra politiets udstyr til hastighedskontrol, jf. bekendtgørelse nr. 748 af 16. oktober 1998 om forbud mod visse typer af radar- og laserudstyr mv. i køretøjer.

I sager om overtrædelse af bekendtgørelse nr. 748 af 16. oktober 1998 om forbud mod visse typer af radar- og laserudstyr mv. i køretøjer skal anklagemyndigheden nedlægge følgende bødepåstand:

Førstegangstilfælde:	1.500 kr.
Andengangstilfælde:	2.000 kr.
Tredjegangstilfælde:	2.500 kr.

Der bør endvidere nedlægges påstand om konfiskation af udstyret i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

5.4. Strafpåstande ved hastighedsbegrænsere i lastbiler og busser

Reglerne vedrørende hastighedsbegrænsere findes i bekendtgørelse nr. 116 af 14. februar 1994 om installation og plombering af hastighedsbegrænsere i lastbiler og busser.

Bøden for kørsel med ikke-funktionsdygtig hastighedsbegrænser skal svare til bøden for en hastighedsoverskridelse på 70 pct. eller derover. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 187 af 30. marts 1999 (L 108 af 27. november 1998, de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 3). Dette gælder både føreren og den registrerede ejer. I gentagelsestilfælde bør bøden ifølge forarbejderne udmåles på linje med en 100 pct. overskridelse af hastighedsgrænserne.

I sager om kørsel med ikke-funktionsdygtig hastighedsbegrænser skal anklagemyndigheden nedlægge følgende bødepåstand:

Førstegangstilfælde:	4.500 kr.
Andengangstilfælde:	7.500 kr.

Der kan endvidere være grundlag for at nedlægge påstand om frakendelse af førerretten for så vidt angår føreren af køretøjet. Reglerne herom fremgår af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 3. Der henvises til rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Færdsel – Frakendelse af førerretten (færdselslovens §§ 125-133).

Andre overtrædelser af bekendtgørelsens bestemmelser bør afgøres med følgende bødetakster:

Forkert indstilling eller manglende beskyttelse mod uautoriseret indgreb (§ 1, stk. 3, og § 2)	1.000-2.000 kr.
Indgreb uden autorisation, herunder fjernelse af plomber (§ 3, stk. 1)	2.000 kr.
Mangler ved det autoriserede værksteds installation (§ 11)	1.000-1.500 kr.
Manglende installationsmærkat (§ 12)	1.000 kr.
Manglende udfyldelse/opbevaring af værkstedskort (§ 13)	1.000-1.500 kr.

5.5. Strafpåstande ved tilkobling og slæbning samt udlejning

Overtrædelse af færdselslovens §§ 70-70 a om tilkobling og slæbning af køretøjer og § 79 om udlejning af køretøjer og/eller forskrifter udstedt i medfør heraf straffes som udgangspunkt med en bøde på 1.000 kr. svarende til den nu gældende minimumstakst for det pågældende køretøj, færdselslovens § 118 a, stk. 1.

Ved slæbning af køretøjer bør førerne af begge køretøjer straffes med bøde.

5.6. Særligt vedrørende registrering af køretøjer

Reglerne om registrering af køretøjer fandtes tidligere i færdselslovens §§ 72-76 a og i forskrifter udstedt i medfør af disse bestemmelser. Bødefastsættelsen i sager om overtrædelse af reglerne om registrering af køretøjer fulgte som følge heraf retningslinjerne for bødefastsættelse på færdselslovens område.

Reglerne om registrering af køretøjer findes nu i lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 26. februar 2013, og i bekendtgørelse nr. 20 af 15. januar 2013 om registrering af køretøjer mv. Loven trådte i kraft den 5. juni 2011, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 542 af 25. maj 2011. Reglerne hører under Skatteministeriet og administreres af SKAT.

SKAT har efter ikrafttrædelsen af ovennævnte lov fået mulighed for at udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af reglerne om registrering af køretøjer i det omfang, der er tale om overtrædelser, hvor der gælder en fast bødetakst. SKAT har den 26. marts 2012 udsendt et styresignal om bødepraksis, Lov om registrering af køretøjer, Registreringsbekendtgørelse, hvor de gældende takster er angivet. Taksterne er drøftet med Rigsadvokaten og skal anvendes af politiet og anklagemyndigheden ved bødetilkendegivelser i disse sager.

5.7. Særligt vedrørende godkendelse og syn af køretøjer

Periodisk syn

Reglerne om syn mv. af køretøjer findes i lov om godkendelse og syn af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 24. september 2012 (synsloven). Området hører under Transportministeriet og administreres af Trafikstyrelsen.

Et registreret køretøj skal efter synslovens § 3, stk. 1, fremstilles og godkendes ved syn efter indkaldelse. Trafikstyrelsen kan udstede administrative bødeforelæg på 2.000 kr. til den ejer eller bruger, der ikke har fremstillet køretøjet til syn efter indkaldelse efter § 3, stk. 1, jf. § 13, stk. 1.

Trafikstyrelsen kan endvidere udstede påbud om, at køretøjets nummerplader omgående afleveres til SKAT, hvis ikke køretøjet er synet inden 10 uger, jf. synslovens § 3, stk. 3. Trafikstyrelsen kan udstede administrative bødeforelæg på 2.000 kr., hvis ejeren eller brugeren af køretøjet ikke efterkommer Trafikstyrelsens påbud efter § 3, stk. 3.

Fremgangsmåden, når Trafikstyrelsen indkalder køretøjet til periodisk syn, fremgår af forarbejderne til lovændringen (L 151 af 23. februar 2011, de almindelige bemærkninger pkt. 3). Det fremgår bl.a. heraf, at Trafikstyrelsen indkalder til syn 8 uger før synsfristen. Indkaldelsen sendes til e-boks, hvis ejeren eller brugeren er tilmeldt e-boks (fra 1. november 2014 er alle tilmeldt). Efterfølgende påmindelser og bødeforelæg fremsendes med post.

I sager, hvor ejeren eller brugeren ikke vedtager Trafikstyrelsens bødeforelæg inden for visse frister, oversendes sagen til politiet.

Ved politi- og anklagemyndighedens behandling af sagen, er det væsentligt at være opmærksom på, om Trafikstyrelsen har udstedt ét eller to bødeforelæg. Det er endvidere væsentligt at være opmærksom på, om ejeren eller brugeren er sigtet for ikke at have fremstillet sit køretøj til syn (§ 3, stk. 1), og/eller sigtelsen vedrører manglende efterkommelse af Trafikstyrelsens påbud (§ 3, stk. 3).

Hvis ejeren eller brugeren eksempelvis har haft køretøjet til syn, men køretøjet ikke er blevet godkendt, vil der alene blive udstedt ét administrativt bødeforelæg for manglende efterkommelse af

påbuddet (og ikke for manglende periodisk syn efter § 3, stk. 1). Hvis ejeren eller brugeren har modtaget to bødeforelæg, men alene betalt det ene, vedrører sagen hos politi- og anklagemyndighed alene det forhold, der ikke er betalt.

Indsigelser om, at ejeren eller brugeren ikke har modtaget indkaldelsen mv. afgøres efter en konkret bevisvurdering, herunder om sagen er kommet retur til Trafikstyrelsen, og om Trafikstyrelsen i øvrigt har oplevet uregelmæssigheder i levering af post i den periode, hvor brevene er afsendt.

Andre syn end periodiske syn

Hvis der er tale om manglende fremstilling af et køretøj til syn, der ikke vedrører periodisk syn, udsteder politiet fortsat bødeforelæg. Det gælder syn, som er indkaldt af politiet eller Trafikstyrelsen til kontrol af, om et køretøj opfylder bestemmelserne i færdselsloven eller forskrifter, der er udfærdiget i medfør af færdselsloven, jf. § 2, stk. 2, i lov om godkendelse og syn af køretøjer.

Bøden for manglende fremstilling af et køretøj til andre syn end periodiske syn skal udmåles til 2.000 kr. svarende til bødetaksten for at undlade at fremstille sit køretøj til periodisk syn.

6. Efter dom

7. Love og forarbejder

Færdselsloven

- Lovbekendtgørelse nr. 1055 af 9. november 2012

Lovændringer og forarbejder

- Lov nr. 491 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven (Konfiskation af knallerter) (L 96 af 12. marts 2008)
- Lov nr. 187 af 30. marts 1999 om ændring af færdselsloven, godskørselsloven og arbejdsmiljøloven samt om ophævelse af lov om kontrol med overholdelsen af De Europæiske Fællesskabers forordninger om arbejderbeskyttelse inden for landevejstransport og lov om international godstransport med motorkøretøjer mv. (Skærpet kontrol med tunge køretøjer, køre- og hviletidsbestemmelser, betalingsbestemmelser mv.) (L 108 af 27. november 1998)
- Lov nr. 184 af 8. marts 2011 om ændring af færdselsloven (Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer mv.) (L 101 af 15. december 2010)

Registreringsafgiftsloven

- Lovbekendtgørelse nr. 221 af 26. februar 2013 om registrering af køretøjer

Lov om godkendelse og syn af køretøjer

- Lovbekendtgørelse 959 af 24. september 2012 om godkendelse og syn af køretøjer

Lovændringer og forarbejder

- Lov nr. 473 af 9. juni 2004 om godkendelse og syn af køretøjer (L 201 af 24. marts 2004)
- Lov nr. 469 af 18. maj 2011 om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer (L 151 af 23. februar 2011)

Bekendtgørelser

- Bekendtgørelse nr. 154 af 20. april 1977 om køretøjers indretning og udstyr mv.
- Bekendtgørelse nr. 142 af 14. april 1977 om forbud mod forhandling af særligt hastighedsøgende udstyr (”tuningsdele”)
- Bekendtgørelse nr. 748 af 16. oktober 1998 om forbud mod visse typer af radar- og laserudstyr mv. i køretøjer
- Bekendtgørelse nr. 116 af 14. februar 1994 om installation og plombering af hastighedsbegrænsere i lastbiler og busser
- Bekendtgørelse nr. 20 af 15. januar 2013 om registrering af køretøjer mv.